

En handbollsresa i tid och rum

1

Spel och lekar har i alla tider fascinerat människan. Redan naturfolk spelar vattenpolo med skal av kokosnötter i strandvattnen i tropikerna. Handbollen som tävlingsgren uppstår i slutet av 1800-talet i Danmark och Mellaneuropa.

I Viipurin Uusi Yhteiskoulu 1913 spelar pojkarna handboll i skolans aula medan de väntar på sin lektion i gymnastiksalen. Gymnastiklärare Oskari Väänänen besöker 1922 Berlin med manskören, och träffar idrottsinstruktör Karl Schelenz, vars 11-manna utespel Torball blivit den tongivande bland flere handbollsformer. Väänänen anammar ivrigt de på fotboll baserade reglerna för Torball och lär ut dem på sina lektioner i Viborg (1922-23), Nyslott (1923-29) och Helsingfors (från 1929). Finlands "handbollsfader" Väänänen ger 1931 ut regel- och träningsboken Käsipallo.

I tidiga år administrerar internationella friidrottsförbundet handbollen. Den 4.8.1928, mitt under OS i Amsterdam, samlas ett antal länder för att grunda det internationella amatörhandbollsförbundet IAHF. Finland representeras av Lauri "Tahko" Pihkala. IAHF, med utehandboll, courtball och korgboll, tar 1930 upp innehandboll med 7-mannalag på sitt program. Ute spelas handboll med både 7- och 11-mannalag. Tyskland dominerar IAHF, och arrangerar för herrar ute-OS 1936 och VM både ute och inne 1938.

Dansken William Olsen deltar på Finlands sida som frivillig i vinterkriget. Kort efter att vapnen tystnat ordnar Olsen utomhus de första finländska handbollsmatcherna med 7-mannalag i Jackarby i Borgå landskommun. Olsen flyttar redan samma år, 1940, till Fiskars. Hans namn lever kvar genom William Team i Karis, som uppstår 1989 från Fiskars IF:s herrhandbollslag.

Harald Hjelt besöker 1940 svenska elitseriematcher och får i ett par repriser spelreglerna från Svenska Handbollförbundet. På Hjelts initiativ samlas 23.5.1941 några föreningar i Helsingfors och bildar Finlands Handbollförbund (FHBF). Men snart blir Finland på nytt indraget i andra världskriget. Trots att hela förbundsstyrelsen, också ordförande överstelöjtnant Yrjö Tikka, kallas till fronten, får man igång i november 1942 propagandaserier inomhus i Helsingfors och Åbo med totalt 24 lag. Distriktsserier startar 1943, då det också spelas handboll åtminstone i Mariehamn, Pargas, Tammerfors, Tervakoski, Valkeakoski, Varkaus och på många håll i Västnyland. Förbundets viceordförande Aaro Kiviperä stupar vid Äyräpää i juli 1944. 1947 har förbundet redan haft 80 medlemsföreningar. Då hade redan FHBF:s ordförande Arthur Englund blivit direkt invald i nya internationella handbollförbundet IHF:s styrelse. Ett nytt förbund blev nödvändigt eftersom IAHF:s verksamhet hade helt torkat in p g a andra världskriget. Finland är en av IHF:s grundläggande medlemmar 11.7.1946 i Köpenhamn.

Herrarnas FM kommer igång med säsongen 1943/44. Inneserien, där också kadettlaget från Lantkrigsskolan deltar, avbryts till följd av storbombningarna av

Helsingfors i februari. Åbolaget TPS går fram utan poängförlust och förklaras mästare. HIFK vinner den första slutspelade FM-serien 1944/45. Följande säsong måste man tillgripa omspel om första platsen. Union slår Karhun Pojat med 10-7. HIFK:s handbollsspelare Bertel "Bebbe" Storskrubb får 1945 Suomen Urheilulehtis guldmédalj för sina finländska rekord i friidrott. Året därpå blir Storskrubb europamästare på 400 m häck. Helsingforslagen dominerar kraftigt under de första årtiondena. På herrsidan går alla FM-medaljerna (inne) till huvudstaden hela 21 gånger mellan 1944 och 1977. Union tar sin nionde FM-titel på våren 1964.

De första dammästarna koras genom innefinaler mellan distriktsmästarna från Helsingfors och Västnyland. Den första officiella finalen äger rum 1946, då HIFK besegrar Ekenäs IF med 4-1. Det blir en västnyländsk revansch redan följande år, då Arsenal får ge sig mot Hangö IK. Dammatcherna inomhus spelas fortfarande med 2 x 15 minuter, medan herrarna kör med 2 x 25. Pojkarnas FM-matcher startar tidigt, men den första A-juniorsfinalen mellan Eiran KV och TPS förblir ospelad 1944. Union vinner B-pojkguldet samma år, och bägge juniorklasserna 1945.

Unga bolaget Veikkaus (Tippaustoimisto 1940) får lov att satsa på också andra grenar än fotboll p g a kriget. Herrhandboll från Finland och Sverige tas med på stryktipset, med stora publiksiffror som följd. Men det alltmer ökande intresset för tennis gör att tiderna i tennishallarna i Helsingfors och Åbo inte längre räcker till, och herrarnas högsta handbollsserier kan mellan 1946 och 1949 inte alls arrangeras.

Lidingö IFK:s herrar hade redan besökt Helsingfors och Åbo för vänskapsmatcher i januari 1944. Herrarnas förbundslag och HIFK:s damer turnerade 1945 i Sverige. En positiv följd uppstår nu av hallbristen i Finland. De internationella kontakterna intensifieras och landskamperna kommer igång.

Först ute i hetluften är domaren Wolf Karni. 23.1.1947 skipar han i Göteborg rättvisa i innelandskampen mellan Sveriges och Danmarks herrar. Sveriges lag fortsätter 22.3 samma år med att möta Finland inne i Helsingfors. I Finlands premiärmatch blir det svensk seger med 17-5, HJK:s Åke Johansson gör tre av de fem fullträffarna. Andra landskampen spelas 17.6 ute på Bislet mot Norge med 7-mannalag, och Finland vinner överraskande med 11-8. 17.5.1948 reser Finland till Stockholm för VM-kval med 11-mannalag ute. Blivande världsmästarna Sverige har inga problem med de med den stora planen ovana gästerna, och det blir utklassning med 26-0. Också i Zürich 6.2.1949 blir det mållöst för blåvitt, Schweiz vinner inne med 6-0.

Finlands damer spelar redan från början endast landskamper för 7-mannalag, och tas ut för första gången till ute-NM i september 1947 i Oslo. Det blir förlust mot Sverige 1-5 (KaPo:s Tuulikki Vappula målskytt), men en finländsk triumf ser dagens ljus i bronsmatchen mot Norge med 4-2. Finland arrangerar ute-NM i augusti 1950 i Hangö, Ekenäs och Helsingfors. Förutom damlaget deltar våra internationella domare Karni och Johan Alho.

Först i januari 1950 kommer de nationella herrserierna igång igen, men Helsingforslagen får spela sina hemmamatcher i Westend i Esbo. Union går genom herr-FM med rent spel den våren, och det blir endast 58 baklängesmål på åtta matcher. EKV presterar i sin tur endast 62 mål framåt i serien. Aarre Klinga debuterar 1951 i KIF:s herrlag, en början på en verkligt lång spelarkarriär. Klinga är bäste

målskytt i FM-serien under fyra säsonger mellan 1953 och 1962. Efter flere föreningar och totalt 24 säsonger lämnar han FM-serien med Haukat på våren 1981. På den internationella sidan spelar Klinga landskamper i både fotboll (10 A och 4 B) och handboll (10 A). Anna-Liisa Saarinen gör 7 A-landskamper i utehandboll. Men inte nog med det, hon spelar också med i korgbolls-EM 1952 och fortsätter senare i bowlingslandslaget!

2

Filmregissörslegenden Risto Orko svingar ordförandeklubban i Finlands Handbollförbund rekordlänge, från 1951 till 1967. 1970 väljs han till hedersordförande. Mer än tjugo år i styrelsen är Lars-Eric Mattsson, Aulis Ruusuvaara, Lars-Erik Ahlgren, Matti Norstedt och Åke Nyberg. Speltiden förlängs på 1950-talet till 2 x 30 minuter för herrar och till 2 x 25 minuter för damer.

Arbetaridrottsföreningarna kommer också tidigt igång med handbollen. Åbolaget Turun Toverit, FM-fyra 1946 med två poäng från guld vinner AIF:s alla fem mästerskapstitlar mellan 1947 och 1955. Då TuTo i FM-serien använder sig av en icke-spelklar spelare tilldöms laget fyra matchförluster. AIF-föreningarna drar sig ur handbollsförbundets FM-serie som avbryts. Efter ett antal turer i kabinetten slutspelas serien på hösten 1951 utan arbetarföreningarna. De två bästa från den serien och från AIF:s egen serie möts i semifinaler. FM-guldet kan delas ut först 16 december, då HIFK besegrar TuTo i finalen! Därefter fungerar samarbetet igen smärtfritt, och 1955 blir arbetarföreningarna medlemmar i handbollförbundet. FHBF i sin tur blir 1957 medlem i riksiddrottsförbundet.

Ilves debuterar under våren 1952 i herr-FM. Tammerforsarna är en hårsman från inneguld våren 1954, då KaPo tar en knapp seger i omspel med 15-14. Elithandbollen i Birkaland får 1956 ett närmast förintande slag då Ilves tvingas sluta på grund av brist på halltider. Också andra elitlag dyker upp utanför Helsingfors och Åbo. BK-46 från Karis debuterar 1957, Sjundea IF 1961. Då har inne-FM igen etablerat sig som en dubbelserie, enkelseriens tid varade från 1944 till 1954. På juniorsidan är huvudstadsdominansen påtaglig. Pojklagen från Helsingfors vinner samtliga titlar i inne-FM från 1950 till 1963.

I damernas inne-FM delar man ut bronsmedaljer första gången 1950, och en grundserie blir permanent serieform från hösten 1958. Medaljer delas nu också ut utanför Helsingfors, Ekenäs och Hangö. Esbo IF får silver 1957, och samma placering erövrar Pargas IF året därpå. HIFK plockar nio raka guld från 1956 till 1964. Landslagsdamen Helga Schorin (f. Räihä) spelar med i hela framgångsraden, dessutom kammar hon hem 12 guld i ute-FM!

Europacuptävlingen för nationsmästare introduceras, och den första herrfinalen spelas 1957. Unions herrar är första finländska deltagare med match i Helsingör 1959. Danskarna kvitterar dock hem segern med 21-14. Den första matchen i Finland spelas i Helsingfors 3.11.1962, då Arsenal får ge sig mot svenska Heim med 20-27.

Tränarskolningen med utländsk hjälp kommer igång redan på 1940-talet. Särskilt Sverige har spelat en viktig roll i detta sammanhang. För Finlands herrlandslag

utnämns 1958 för första gången en ordinarie tränare, Unto Repo, som också fortsätter spelandet ute på planen i landskamperna. En annan långvarig stöttepelare i KaPo, Jorma Weckström, blir förste finländare som spelat 25 landskamper. Weckström debuterar i blåvitt redan 1949. Ett förbundslandslag med 22-åringar turnerar 1951 i Tyskland med matcher både ute (11-mannalag) och inne.

Idrottsjournalisterna väljer årets finländska handbollsspelare från 1956. Matti Lappalainen är toppnamn fyra av de fem första åren. Unions målfarlige vänsterytter vinner nio FM-guld på herrsidan, varav åtta inomhus. Finland möter 12.12.1954 Sveriges reservbetonade världsmästarherrar i Helsingfors. Lappalainen står för sju fullträffar, och Finland tar en prestigefylld seger med 21-17. Det är samtidigt Finlands första landskampsseger inomhus.

Herrlandslaget satsar på VM både inne och ute. I innekvalen blir ett alltyskt lag för starkt 1953, likaså Danmark i två matcher i november 1960. Till ute-VM i juni 1955 (Västtyskland) och inne-VM vårvintern 1958 (Östtyskland) behövs inga kval, och Finland deltar. 1955 blir det förlust 7-13 mot blivande silverlaget Schweiz, men en 11-10 vinst över Spanien. Finland delar nionde platsen med Portugal och Ungern. 1958 spelar Finlands grupp i Erfurt. Det blir en trettonde plats efter oavgjort mot Polen, och förluster mot Spanien och Sverige, som därefter försvarar sitt VM-guld med framgång. Lagsämjan hos finländarna är inte den allra bästa, och flera spelare drabbas av disciplinära påföljder.

Också de finländska domarna är redo för inne-VM för herrar. Wolf Karni blåser 1958 matcherna Tyskland-Luxemburg och Jugoslavien-Brasilien, medan Jaakko Tuominen får 1961 i Västtyskland döma två av blivande mästarna Rumäniens toppmatcher, mot silverlaget Tjeckoslovakien och fyran Tyskland!

Damlandslaget fortsätter att spela landskamperna utomhus, men alltid med sju spelare på planen. Finland arrangerar NM 1956 i Helsingfors, Karis och Åbo. Ekonomiska orsaker gör att Finlands damlandskamper därefter ligger på is fram till 1964.

Utehandboll spelas för sista gången i OS-sammanhang på Helsingfors Olympiastadion 31.7.1952. I uppvisningsmatchen mellan Sveriges och Danmarks herrlag blir det svensk seger med 19-11 inför hela 13175 åskådare. En handbollspublik som varken förr eller senare skådats i Finland! I herrarnas ute-FM kör man med 11-mannalag från 1954 till 1959. I den första finalen slår KaPo BK-46 med 13-8. Dessa två föreningar tar vardera tre guld och två silver under 1950-talet. 1960 övergår man till mindre spelplaner och 7-mannalag. Samma år vinner HIFK:s A-pojkar första junior-FM som ordnas ute. De sista landskamperna med 11-mannalag spelar Finland i augusti 1957 i Moskva. Det blir genomgående klara förluster i turneringen.

Damernas ute-FM går 1952 första gången officiellt av stapeln, och KaPo försvarar sitt guld med framgång året därpå. HIFK spelar hem 13 av 14 möjliga guld från 1954 till 1967, endast Hangö IK förmår kila in sig med ett mästerskap 1956.

Helsingforslaget UK-51, med rötter på Malmgatan, debuterar hösten 1958 i herr-FM. Mellan 1962 och 1971 vinner föreningen åtta medaljer inne, varav fyra i guld. Det första av mästerskapen kommer 1967 efter ett rafflande omspel, där HIFK faller 34-31 efter förlängning. Nils Laine spelar med i 277 av UK:s 300 FM-matcher, där han står för 1764 av målen. Arsenal plockar tolv raka medaljer mellan 1959 och 1971. Pargas IF debuterar 1964, Riihimäen PS 1968. RiPS spelar före det sina första hemmamatcher i lägre serier i Tavastehus. BK-46 tar den första västnyländska medaljen 1966 (brons) och första guldet 1968, trots att det ännu inte finns en hall i Karis att spela i! På våren 1968 är förresten hela bottenkvartetten i serien inom en poäng. PIF faller direkt och KIF efter omspel. Union faller för gott ur mästerskapsserien på våren 1967. Säsongen 1970/71 är den första som helt saknar Åbolag. Landskapsserien kör igång på hösten 1963 som en tredje serienivå för herrar. Idrottshuset står klart 1961 och blir huvudarena för elithandbollen i Helsingfors.

Utomhus vinner BK-46 sitt tionde FM-guld 1970, med fem raka från 1961 till 1965. PIF får silver 1971, den största icke-nyländska framgången på herrsidan. Årliga FM-arrangemang för damer utomhus upphör 1969. Det årets vinnare Haukat spelar igenom turneringen med en spelare mindre i varje match! HIFK fortsätter att dominera i damernas inne-FM i början av 1960-talet. RiPS blir elitlag inomhus också på damsidan, likaså Postbankens förening Penninki. Efter den återinförda dubbelserien blir det omspel om FM-guldet på våren 1967, då HIFK besegrar PIF i Dragsvik med 14-8. Året därpå hemför pargasdamerna mästerskapet, och damguldet vandrar för första gången ut ur Nyland. BK-46 B-pojkar erövrar det första västnyländska juniorguldet i FM 1969.

UK-51 vinner i januari 1968 i Helsingfors som första finländska lag en Euromatch. Bulgariska VIF Georges Dimitrov får ge sig med hela 29-15. Efter totalt 44-33 blir östtyska Dynamo Berlin för svåra i följande omgång.

Kari "Lokari" Lehtolainen blir sju gånger vald till årets handbollsspelare mellan 1965 och 1978. Han gör 55 A-landskamper, skjuter 1542 FM-mål och A-landslagsmål också i fotboll. Bland årets handbollare finns också första spelaren utanför Union (Bengt Fager 1961), första målvakten (Rolf Schönberg 1962) och första icke-nylänningen (Bror "Brolle" Blomqvist 1964). Arto "Pippi" Ruusuvaara är första landslagsspelaren som söker sig utomlands. Med stockholmslaget UIF Matteuspojkarna avancerar han till högsta serien i Sverige 1967 och blir svensk mästare utomhus samma år. Pentti "Vänski" Väänänen spelar 30 A-landskamper och gör nio mål mot världsmästarna Rumänien i november 1962. Finland förlorar dock 16-32. Arsenal-spelaren Väänänen gör totalt 1411 mål på 304 FM-matcher. HIFK:s Kaj Åström gör 33 mål i HPS bur 15.1.1967. Med det förbättrar han grundligt sitt eget rekord för en FM-seriematch. Åström gör 55 A-landskamper, och väljs till årets spelare i Finland 1966 och 1968. Kaj "Östika" Österberg (43 A-landskamper i handboll) och Paavo Heinonen ger ut sången "Kuinka maaleja tehdään" med sin fotbollsvän Kai Pahlman på HJK:n Futistrios singel.

Herrlandslaget drar iväg i mars 1965 till Benelux för en kort turné. I Duedelingen vinner Finland över värdarna Luxemburg. Matchen spelas på det stenlagda torget med stadshuset som läktare! Kampen förblir Finlands sista landskamp utomhus. I VM-kvalen inne på 1960-talet hör Sovjetunionen varje gång till motståndarna, en följd av

den geografiska lottningen. Den minsta av förlusterna inkasseras julveckan 1963 inför 10000 åskådare i Tbilisi med 19-26. Vintern 1965-66 är också (för starka) Östtyskland med i kvalgruppen. Decenniets höjdpunkt är trots allt Polen-vinsten 21-19 i Helsingfors på självständighetsdagen 1964. 1967 besegras Japan hemma 34-29. Den första landskampen i Riihimäki är Finland-Sverige i januari 1968. Spartas Lasse Forstén blir första landslagsman i andra generationen. Lasses far Börje gjorde en A-landskamp 1948. I premiär-NM i januari 1970 i Skåne blir det tre klara förluster. Unto Repo och Heikki Tuominen är med som domare i den turneringen.

Herrungdomarna spelar sin första landskamp inne i mars 1969 i Helsingfors, då 23-åringarna besegras klart av Danmark. Pojkarnas årliga inne-NM kör igång i mars 1961 i Falköping. Lars-Erik Lindeberg och Christian Schönberg är de första tränarna för dessa 19-åringar. Roterande arrangemang gör att Helsingfors arrangerar NM 1966, och Åbo 1970, där Finland får brons på bättre målskillnad. Philip Laszlo spelar i laget i fyra pojk-NM i rad från 1966 till 1969.

Karjaan Yhteislyseo från Karis vinner första skolmästerskapet för pojkar 1966. Först ute i den europeiska skoltävlingen är Drumsö Svenska Samskola 1969.

Anita "Bomben" Berglund och Paul Avellan är damlandslagets första ordinarie tränare från 1961. Lagets sista utelandskamper går av stapeln i juni 1964 i snöslask i NM i Reykjavik. Inomhus spelar Finland därefter bl.a. i NM i Næstved 1967 och Moss 1970. Första innematchen går luciadagen 1968 i Helsingfors mot Nederländerna. Gästerna vinner klart med 22-8.

Repo och Olavi Laakso dömer den matchen som första finländska huvuddomarpar i en internationell match. Systemet med en huvuddomare och två måldomare tas ur bruk samma år. Jaakko Tuominen får 1964 ånyo åka till herrarnas inne-VM, där det blir tre matcher att döma i Tjeckoslovakien. Spartas spelare Margit "Mosse" Seeck är den första kvinnliga domaren i finländsk handboll. Heikki Tuominen börjar sin elitdomarkarriär 1965. Under de följande 27 åren blir det exakt 400 matcher för hans del att döma i herrarnas FM-serie.

4

Under 1970-talet är Britas redan en central plats för elitmatcherna i Helsingfors. Fem minuters utvisningarna försvinner, och dammatcherna förlängs till 2 x 30 minuter. Ari Halme i TSB Flensburg blir 1979 första finländska spelare i Bundesligan. Det går också bra i de internationella skolmästerskapen. Svenska Normallyceums Sami Laiho är 1976 bästa målskytt i Israel, och Karjaan Lukio blir tredje i Teramo 1978. BK-46 mållkanon Jan Rönnerberg väljs 1979 som första västnylänning till årets spelare i Finland. Rönnerberg vinner svenska cupen med IFK Karlskrona 1981. Laget tränas av förbundets första skolningschef, tidigare landslagsyttern Claes "Tjali" Åström, som 1988 återvänder för en tredje sejour på chefstränarposten i herrlandslaget. 1980 har Finlands Handbollförbund haft 106 medlemsföreningar genom åren.

Sjundeå Cup spelas för första gången 1973 på Lappers sportplan med 39 lag. Regelbundna ute-FM för herrar upphör i och med Lahden Suurkisat 1975. Haukats

damer segrar i alla fyra ute-FM som arrangeras mellan 1969 och 1975. B-pojkarna spelar första gången officellt ute-FM 1971 med HIFK som segrare.

HIFK vinner nio raka medaljer i herrarnas inne-FM mellan 1969 och 1977, tre av dem i guld. Sparta avancerar våren 1972 och tar som första nykomling medalj (brons) följande vår. Den följs av ytterligare fem raka medaljer, och Spartas män dominerar i landslaget. Kiffen får åtta medaljer i svit från 1972 till 1979, den sista efter fem bronsmatcher mot HIFK! Därefter tenderar framgångarna att spridas. Första medaljerna till Riihimäki (Cocks silver 1978) och Sjundeå (silver 1980). SIF saknar hemmahall och förbättrar sig med fortfarande ett Helsingforsbetonat lag t o m till guld 1981. Atlas debuterar hösten 1978, GrIFK året därpå. Nils Laine passerar som förste herrspelare 1500 FM-mål. Rönnberg dundrar in 229 mål på aderton grundseriematcher säsongen 1979-80. På våren 1975 fortsätter de fyra främsta lagen i en dubbel fortsättningsserie, och följande säsong återkommer playoffsen, nu för att stanna. Systemet att de fyra främsta i grundserien spelar semifinaler hålls kvar de följande sju säsongerna. På våren 1977 dyker de första oavgjorda slutspelsmatcherna upp. Förlängningar är i bruk vid denna tid i seriesammanhang endast vid omspel.

Finlandsserien har 1972 bytt namn till division 2, landskapsserien till division 3. Division 4 inrättas 1973, men den försvinner senast då division 1 lanseras som nästhögsta herrnivå 1978. Division 2 för damer startar 1974, och den byter namn senare till division 1. Kvalmatcher spelas sparsamt fram till 1981, det är direkt avancemang och nedflyttning som oftast gäller. UK-51 och HJK sammanslår handbollen sommaren 1975 till nya lag med namnet UK/HJK. I Riihimäki lanseras specialföreningarna Cocks för herrar och HC-78 för damer.

Också i dam-FM är det playoffs som gäller från våren 1976 framåt. Debutanterna SIF tar en rivstart med fyra raka guld. SIF vinner en grundseriematch med 63-0, och första semifinalen 1977 med 46-2 mot HIFK. 1976 och 1977 blir förresten HIFK helt utan medaljer, vilket inte annars inträffar under tidsperioden 1947-88. Fem finaler behövs första gången våren 1980, HIFK besegrar SIF. Haukat plockar hem sju raka medaljer från 1971 till 1977, fyra av dem i guld. På våren 1978 lämnar Haukat dam-FM för gott, fyra år tidigare röntes KaPo samma öde. RPL, sista året som HC-78, vinner sex raka medaljer 1974-1979, Tavastlands enda dammedaljer. GrIFK debuterar hösten 1972, Atlas hösten 1980. Esbo IF förlorar omspelet om sjätte plats 1979 efter förlängning mot Sparta, men klarar serieplatsen efter kval.

I juniorernas inne-FM kommer det en uppsjö av nya klasser. Första officiella mästare är HIFK (C-pojkar 1974 och D-pojkar 1976), SIF (Q-flickor 1975), GrIFK (R-flickor 1978) och BK-46 (S-flickor 1979). RiPS B-pojkar hemför det första tavastländska juniorguldet 1972, medan PIF R kammar hem den första åboländska flicktiteln 1979. Dicken Q och R vinner 1981 och är därmed de första huvudstadstösarna som får de ädlaste medaljerna. SIF:s flickor vinner också de öppna svenska mästerskapen. Helsingförsskolan Deutsche Schules lag är D-pojkarnas mästare 1980.

Oldboys-FM spelas för första gången 1974/75 med UK-51 som mästare. Året därpå tar ÅIFK det första åboländska guldet.

Finlands Cup kommer igång, och de första vinnarna är HIFK (herrar 1974), Haukat (damer 1974), Arsenal (A-pojkar 1974), SIF (Q-flickor 1974) och Dicken (B-pojkar 1975).

Europeiska cupvinnarcupen spelas för första gången 1975/76 för herrar. Kiffen deltar följande säsong, men motståndet består blivande finallaget, östtyska SC Magdeburg. I mästarcupen vinner Hapoel Petah Tikva i oktober 1971 UK-51 i Helsingfors, men israelerna ger w.o. i hemmamatchen. 1975/76 besegrar Sparta hemma såväl belgiska Sasja HC såsom danska blivande finallaget KFUM Fredericia. SIF:s mästarlag är första finländska damer i eurocuperna på hösten 1977, men HG blir för svåra i bägge matcherna.

Den andra av två matcher mot Danmark i november 1971 förläggs till Lahtis då Finlands Handbollförbund fyller 30 år. Herrlandslaget fortsätter i mars 1972 med OS-kval i Spanien. Gruppspelen i Bilbao betyder hårdast tänkbara motstånd, men Kari Lehtolainen utjämnar med fem sekunder kvar till slutresultatet 10-10 mot Island. En vinst i den matchen för Finland hade antagligen betytt OS-spel. Finland förlorar följande match mot Norge. Sverige vinner en träningsmatch i Ludvika i december samma år med förkrossande 22-3. Tre poäng av Frankrike i januari 1973 på två hemmamatcher piggar säkert upp en aning. I VM-kvalet på hösten 1973 placeras bägge hemmamatcherna i Kouvola. Stora förluster inkasseras i totalt fyra matcher mot Norge och Bulgarien. I Sofia skrivs förlustsiffrorna 8-30. IHF omfördelar VM-kvalen i mitten av 1970-talet till en B-serie och ett antal C-serier världsdelsvis. Finland deltar på hösten 1976 i den första C-serien i Portugal och vinner tre matcher av fem: Färöarna, Luxemburg och slutligen Nederländerna med uddamålet efter Allan Hindréns straffmål vid fulltid. I november 1978 förlorar Finland bägge CVM-matcherna i Schweiz. Med ringa framgångar deltar landslagsherrarna också i NM 1975 (Själland), 1977 (Island) och 1980 (Norge). Speluppläggaren Krister Westerdahl från Helsingfors gör 67 A-landskamper mellan 1967 och 1978.

23-åringarnas Sverigekamp i januari 1975 förläggs till Eura, och hemmavinsten skrivs 15-13. I åren kring 1980 bildar ungdomarna stommen också i herrlandslaget. Projekt 60 under ledning av Tapio Arponen är förbundets hittills största satsning. Ungdomslagets ledstjärna, 19-åriga Rönnberg delar 1979 segern i skytteligan i andra upplagan av 21-åringarnas VM. Finland blir sextonde i denna turnering, som spelas i Skåne och på Själland. I april 1980 arrangeras 20-åringarnas NM i Mankanshallen, och Finland får en storartad framgång med bronsmedaljer. Följande höst vinner laget ånyo VM-trea Sverige, och bl a två gånger Västtyskland. I VM-kvalet i maj 1981 blir det dubbelmöte mot Nederländerna. Hemmavinsten i Esbo är för knapp, och de orange-färgade avancerar i Aalsmeer med totalt 37-34.

I 19-åriga pojkarnas NM-tävlingar i april 1981 tar Finland brons i Sverige. 1975 års NM arrangeras i Hagalund.

Damlandslaget spelar med undantag av ett par turneringar inga landskamper alls mellan 1970 och 1986. 1973 års NM går i november i Riihimäki, och i september 1980 deltar Finland i Viken Cup i Kalix.

Damungdomarna debuterar i april 1976 med ett ungt lag under ledning av Bo Andersson och Lars-Erik Lindeberg i 20-åringarnas NM i Karlstad. Det blir idel storförluster.

Unto Repo och Heikki Tuominen dömer i mars 1972 fem matcher i de afrikanska herrmästerskapen i Tunis. Aldrig tidigare har finländare visslat landskamper utanför Europa. Paret är samma år i de olympiska spelen, dit herrhandbollen återvänt för att stanna, och nu som inomhusgren. I Göppingen blir det matchen Ungern-USA. OS-matcherna för damer har alla spelats inomhus, och för första gången i Montreal 1976.

5

Damlandslaget återupplivas på hösten 1986 till Europagruppen i CVM i Spanien. Trots goda insatser lyckas Finland endast ta poäng av Storbritannien. Finlands allra första seger inomhus skrivs 21-11. Premiärpoäng inne på finländsk mark blir det i mars 1989 mot Estland. Första oavgjorda inne kommer 1990 i Reykjavik, med 14-14 mot Island. Syrien faller i Izmir med rekordstora bortasiffror, 35-14. I mars 1991 blir det igen CVM för Finlands del, denna gång med sex matcher i Cassano Magnago. Island och Portugal besegras bland flere jämna matcher.

Damungdomarna tar sin första seger i juli 1984 mot Egypten i Interamnia Cup i Teramo. 19-åringarnas NM arrangeras i Hangö i november 1988.

Herrlandslaget spelar i februari 1982 i CVM i Belgien. Storbritannien faller 38-9, och oavgjort blir det mot Luxemburg. 1984 avgörs CVM i Italien. Irland slaktas med hela 61-4, och Finland avancerar uppåt efter vinster mot både Belgien och Israel. Öststatsbojkotten av OS 1984 för med sig ett knallhårt BVM i februari 1985 i Norge. Finland besegrar Kongo (Brazzaville), Frankrike och slutligen USA i placeringsmatchen med uddamålet. Följande BVM, samtidigt OS-kval, äger rum i februari 1987 i Sydtyrolen med segrar över Brasilien, Japan och Tunisien. Trots ännu en oavgjord kamp mot värdarna Italien degraderas Finland. På våren 1990 arrangerar Finland Europagruppen i CVM. Finlands matcher går i Nyland. Nederländerna, Bulgarien, Italien, Luxemburg och Portugal faller. Inför 1100 ögonpar i Hagalund vinner Norge över Finland i finalen, men avancemanget till BVM säkrades redan före matchen. I Mankanshallen spelas också 1984 års NM i oktober. Finland faller tidvis också storsvårt. Starka Ungern besegras både 1989 i Baltic Cup och 1991 i Slagelse. Sverige faller 25-18 i Karis i oktober 1986 och som regerande världsmästare i Skövde i juni 1991.

VM för 21-åringar går av stapeln i Finland på senhösten 1983. 19-åriga Mikael Källman vinner skytteligan, och Finland blir åttonde. I VM-kvalet 1985 går Nederländernas protest igenom, och Finlands vinst förvandlas till oavgjort. Island är tredje laget i gruppen, Finland går inte vidare. Samma öde möter 1991 års lag i gruppspelen i Veszprem. Herrungdomarna når NM-brons både 1984 och 1990. I augusti 1983 spelas de första landskamperna på Åland, då Sverige, Danmark och Finland gästar Vikingahallen i Jomala.

Pojkarnas NM arrangeras i Västnyland 1985 och i Karis 1991. I den första handbollsmatchen 8.1.1991 i Globen i Stockholm besegrar Finlands 19-åringar Sverige med 27-15.

I oktober 1981 slår SIF ut norska Nordstrand på bortamål i herrarnas mästarcup, men blivande finalisterna, schweiziska St. Otmar är för svåra i andra omgången. Följande oktober klarar Sjöundeålaget 27-27 hemma mot blivande finallaget CSKA, men returmatchen i Moskva går helt i rysk regi med 36-19. I samma tävling vinner BK-46 i september 1983 två gånger mot danska Århus KFUM i Pojo. IHF-cupen startar på hösten 1981. Kiffens herrar står över premiäromgången, och når tredje skedet efter oavgjort och vinst mot belgiska Mechelen. Bägge matcherna går i Helsingfors. Följande säsong får BK-46 walk over av jugoslaviska Dynamo Pancevo i andra ronden, och vänder därefter 26-27 hemma mot Initia Hasselt till sammanlagt 52-51 i Belgien. IFK Karlskrona har ett 16 måls försprång efter semifinalen i Sverige, och BK vinner på påsklördagen 31-28 hemma i Karis. SIF pressar svenska Ystads IF i oktober 1984, totalt blir det 53-54. Den första finländska damsegern i Eurocuperna står ÅIFK för. I julveckan 1988 faller Lyngså i Samppalinna med 16-15, men danskorna hade hunnit med en hemmaseger 28-15 redan i det första mötet. Kiffen deltar i damernas cupvinnarcup 1981/82. Bägge matcherna avgörs i Trondheim, och Byåsen ger ingen nåd.

Herrarnas FM-serie går på 1980-talet i västnyländsk dominans. BK-46 vinner under Jan-Gösta Westerlunds tränarblick sju raka guld från 1983 till 1989. En 63 matcher lång svit av matchvinster för de rödvitrandiga är en av höjdpunkterna i denna period. 10.3.1985 förlorar HIFK i grundserien med 31-55 i Karis. I den följande grundserien har BK-46 ett snitt på hela 36.1 gjorda mål per match. Rönnberg gör sitt 2000:e FM-mål i finalen 1987 och blir därefter proffs på Kanarieöarna under sex säsonger. "Jancka", årets spelare i Finland från 1979 till 1984, är första finländska spelare i Spanien. Källman väljs tolv gånger i rad till årets spelare 1985-1996. Hans 14:e titel kommer 2002. "Micke" spelar i SG Wallau-Massenheim mellan 1987 och 1996 och vinner bl a två tyska mästerskap. Källman, första utländska kapten i Bundesliga, väljs till seriens bästa utländska spelare 1990, och uttas senare också till världslaget. SIF erövrar sju raka finalplatser 1980-1986. Den sista av dessa innebär samtidigt 14:e raka medaljen för Kurt Strömsten. Thomas Holmberg tangerar detta rekord 1999. Polske OS-medaljören Janusz Brzozowski förstärker Sjöundeå under tre säsonger. Första herrmedaljerna till Pargas (PIF brons 1982) och Vanda (Atlas brons 1985). Idrottsskolan deltar med namnstarka beväringsslag i FM-grundserierna 1984/85 (enbart bortamatcher) och 1986/87 (med hemmamatcherna i Lahtis). KaPo:s sista elitsäsong äger rum 1989/90. Åren 1983-86 får de två främsta i grundserien direkta semifinalplatser, medan de fyra följande gör upp om de övriga två platserna. Mellan 1986 och 1994 spelar de sex främsta en övre fortsättningsserie, medan de fyra följande möts ånyo i en nedre dito. På våren 1983 blir det två förlängningar i omspelet om fjärde platsen i grundserien, PIF besegrar HIFK i Karis. GrIFK degraderas efter omspel 1984. Anne Siivonen blir 1985 första kvinnliga domare på herrelitnivå i bollsporter i Finland. Samma år införs dopningstesterna i FM-serien.

FM-kvalmatcherna kommer för att stanna från hösten 1981. Fyra förlängningar behövs i en match våren 1987, när Atlas bortaslår Arsenal med 41-38.

På damsidan når Dicken från 1981 till 1988 åtta finaler i rad. Huvudstadssdamernas 21:a raka medalj kommer våren 2001. HIFK är utanför semifinalerna för första gången 1989, men året därpå är laget igen fjärde. ÅIFK är första medaljlag från Åbo. "Kanariefågeln" får sex raka medaljer 1986-1991, tre av dem i guld. På sommaren 1989 flyttar Tuija Pasanen till Sport Göteborg och Lotta Ekeboom till Freidig Trondheim. Atlas erövrar de första dammedaljerna till Vanda, brons 1983. Esbo IF lämnar FM-serien 1984 då man avbryter kvalserien. Nya elitlag dyker upp i Kyrkslätt (KyIF 1982) och Karis (BK-46 1983). Såsom på herrsidan får de två bästa i grundserien direkt plats i semifinal 1983-86. Säsongen 1986/87 spelar de sex främsta i en övre fortsättningsserie. På våren 1990 möts de två främsta i övre serien genast i finaler, samma år spelas också en nedre serie. Utländska spelare blir allt vanligare också på damsidan. Kiffen skaffar de estniska landslagsskyttarna Tina Vorotinskaja och Tatjana Illo. HIFK:s ex-spelare Päivi Alafranti blir europamästare i spjutkastning 1990, och väljs samma år också till årets idrottare i Finland.

Ute-FM för seniorer återupplivas tillfälligt 1990 i Helsingfors i samband med riksidsrottsförbundets festspel. ÅIFK för damguld för första gången utanför Nyland. Sjundeå Cup är från 1987 officiella ute-FM i juniorklasserna.

Inomhus är BK-46 vanligen starkast i de äldsta pojkklasserna. Karislagets A-pojkar radar upp sju raka titlar från 1989 till 1995. Under de sex första åren får laget sällskap av föreningens B-pojkar, som också de hemför de ädlaste medaljerna. Dicken vinner första FM för herrungdomar 1989.

Cupfinalerna för herrar och damer spelas 1989 i Reso. SIF är första herrvinnare utanför Helsingfors 1982. BK-46 når sju raka finaler 1985-1991, med seger i sex av dessa. ÅIFK:s damer är första segrare utanför Nyland 1988.

På 1980-talet sprids herr- och pojkhandbollen också tillfälligt norr om Björneborg och Tammerfors. I Vörå bildas Norrvalla Sport, i Vasa HC Peffans herrlag och Vaasan Mailas pojklag. Priset tas förstas av Kittilän Palloseura, som deltar i herrtrean. Hälften av spelarna bor i södra Finland, och medverkar endast i bortakamperna. Kauttua-74 i Eura har det nordligaste damlaget. På Åland har IFK Mariehamn startat flere gånger med handboll, senast på 1990-talet med flickor. Tapio Arponen är förbundets långvarigaste verksamhetsledare från 1981 till 1998.

Tommy Ruponen, FM-guld 1993, gör 85 A-landskamper mellan 1984 och 1992. Målvakten trivs också som utespelare och denna Dickens produkt gör närmare 100 FM-seriemål. En annan huvudstadsmålsvakt, Pertti "Pera" Ylimentalo, spelar 56 A-landskamper och vinner tre FM-guld med Sparta och tre med SIF. BK-46 center Peter "Lillis" Kihlstedt vinner tio FM-guld och klär på sig landslagsdressen 86 gånger. Andra Karis-spelare utmärker sig också. Sami Goman hinner med 1413 FM-mål och 65 A-landskamper, Jan Källman gör 90 A-landskamper som spelare, och våren 1999 sex som tränare. SIF:s center Markku "Maxi" Mäkinen är länge en given landslagsman (60 matcher). Camilla Wahlsten är första åboländska med över 1000 FM-mål. Åbodamens distansskytte är också länge en stor tillgång för landslaget.

Karelens handboll kommer igång med Kiepalo från Villmanstrand. Föreningens herrlag deltar 1994-96 i division 3, och offentliggör på Internet de första finländska webbsidorna i handboll. HC Tigers för in Iitti på herrhandbollskartan 2000-06. Handbollsspelare utmärker sig fortfarande också i andra grenar. Karoliina Rantamäki erövrar OS-brons i ishockey 1998 och 2010, medan Sami Vaskola blir europamästare i aerobic 1999. Veikkaus återinför handbollen bland sina spel 2000. Lagtimeouter kommer till under matcherna, och spelare som startat matchen som målvakt kan nu agera utespelare i en och samma match. Strandhandbollen når också Finlands kuster, och den första turneringen spelas i Hangö i augusti 1995.

Herrlandslaget spelar BVM i mars 1992 i Österrike. Sjätteplatsen är ett faktum efter vinster mot Japan, Bulgarien, Kina och USA. Femman Danmark får Jugoslaviens plats i AVM 1993. Före detta hade IHF lagt ner B- och C-serierna. VM-kvalen återinförs, men goda placeringar i nationella mästerskap ger också chans till VM-slutspel. Finland är 17.11.1991 grundläggande medlem av Europeiska förbundet EHF i Berlin, och EM spelas första gången 1994 för herrar och damer. Vitryssen Valeri Sidorenko blir första utlänning som tränar finländska landslaget. I den första EM-kvalmatchen 12.4.1993 möter Finlands herrar världslaget Kroatien och förlorar 26-31 i Böle. I fortsättningen blir det oavgjort hemma mot OS-fyran Island och maximala fyra poäng av bulgarerna. Den ena av Bulgarien-matcherna går i Villmanstrand i januari 1994. I kvalet till följande EM på våren 1995 vinner Finland Italien hemma och Georgien två gånger i Finland. 1997 för med sig en ny hemmavinst mot Georgien, och Belgien faller i bägge matcherna. Schweiz-mötena blir direkt avgörande. Vardera vinner hemma med uddamålet, men Finland går inte vidare från förkvalet tack vare färre gjorda bortamål. I maj 1999 inskränker sig poängsaldot till en bortavinst mot Estland. Först i januari 2001 ordnar Finland sig en plats i ett EM-slutkval. Hemma tappar vi endast en poäng (Slovakien) av sex möjliga, och redan före den sista matchen i Belgien är Finland klara för ett nytt dubbelmöte i juni. Där faller Tjeckien 3.6 inför rekordpubliken 3100 i LänsiAuto Areena med 22-18. Returen följande helg i Karvina går i tjeckiska tecken, men Finland faller med flaggan i topp. VM-kval spelas hösten 1998, men det blir idel förluster mot Ungern, Island och Schweiz. Förbundets 50- (1991) och 60-årsmatcher (2001) går mot Sverige i Helsingfors. 1991 vinner Sverige med 23-22. I mars 1993 vinner Finland en gång hemma mot vardera Österrike och VM-sjuan Tjeckoslovakien. Cypren spöas i februari 1995 med siffrorna 36-14 i Helsingfors. Ett synnerligen reservbetonat europamästarlag från Sverige förlorar två av tre matcher i Finland i november 1994. I den av matcherna som går i Riihimäki når Mikael Källman som förste finländare 100 A-landskamper.

Herrungdomarna spelar EM-kval 1996 (Falster), 1998 (Szazhalombatta) och i Grankulla 2000. Det sistnämnda året blir det vinst mot Bosnien-Hercegovina och oavgjort mot Island. Fjärde laget Slovenien är dock det starkaste i gruppen och avancerar. I VM-kvalet 1999 i Villa Real de San Antonio blir det vinst mot Turkiet, men Norge och Portugal är för starka.

Pojklandslagets EM-kvalgrupp 1994 arrangeras i Karis. Turkiet besegras, men Kroatien och Ungern blir för svåra.

Arctia Cup ordnas i december 1996 i Grankulla och i januari 1998 i Helsingfors. I den förstnämnda damturneringen krossar Finland Estland med 49-5. Finland deltar också i EHF Challenge Trophy i Antwerpen i maj 2000. Tuija Pasanen (Sverige) och

Katja Nyberg (Norge) blir utländska medborgare och nationsmästare (Sävehof respektive Larvik) i sina nya hemländer. Pasanen gör 37 A-landskamper för Finland och 53 för Sverige. Hon medverkar i Sveriges lag i EM i Tyskland 1994 och VM 1995 i Österrike och Ungern. Svetlana Gnatjuk, tidigare ungdomsvärldsmästare för Sovjetunionen, spelar i Finlands damlag säsongen 1997/98. Kinesen Jun Jie Feng tränar bl a damlandslaget i Finland.

Damungdomarna samlas 1999 i Hafnarfjörður för VM-kval. Slovenien faller 24-20, men Finland går inte vidare från fyralagsgruppen. EM-kval blir det utan framgångar 1996 i Besancon och 1998 i Cheb.

Pro 2000-projektet från 1993 framåt aktiverar hundratals spelare och för med sig flicklandslag i Finland för första gången på allvar, senare också pojklag. Flickorna debuterar med landskamper i Vanda i maj 1994, då 17-åringarna vinner över Estland två gånger. I EM-kvalen 1994 (Olomouc), 1997 (Tiszavasvar) och 2001 (Hamar) blir det däremot idel förluster. I juli 1999 i juniorolympiska spelen i Esbjerg vinner Finlands 17-åriga flickor klart över Lettland. Päivi Mitrunen dömer med Necevski från Makedonien finalen i samma turnering.

Från 1983 till 1999 når BK-46 herrarnas FM-final 17 år i rad. Karislaget utgår som mästare i 14 av dessa. GrIFK erövrar nio raka medaljer från 1992 till 2000, och 1999 års upplaga blir i guld. Dicken är första uppflyttade lag (1993) som vinner mästerskapet. HC Dennis får brons 1999, och är första nykomlingar på medaljplats. Åbolaget förbättrar sig till guld året därpå, varvid den 55 år långa nyländska mästarsviten avbryts. Johan Berglund vinner sitt femtonde mästerskap våren 2002. HIFK har under åren 1993-98 sin enda frånvaroperiod från herr-FM. Nya elitorter blir Ekenäs (EIF 1991) och Hangö (HIK 1994). Sparta lämnar 1998 FM-serien efter 26 raka säsonger. Mellan 1994 och 1998 spelar de åtta främsta kvartsfinaler efter grundserien, medan övriga lag får kvala för sin plats. Från 1998 är grundserien enkel och fortsättningsserien återkommer. Kvartsfinaler spelas inte 1999 och 2000. Åttondelsfinaler spelas 2001/02. William Team avancerar 1999 och en lokalmatch spelas på hösten i Karis. Tre år tidigare hade WT försummat uppflyttningschansen efter kvalomspel mot Arsenal. BK-46 spelar sin 1000:e match i högsta serien 18.12.1999. Bjarne Winberg lämnar på våren 1993 FM-serien efter 25 raka säsonger. Peter Kihlstedt spelar 227 FM-matcher i svit mellan 1987 och 1993, och Jan Rönnberg gör sitt 3000:e FM-mål 25.2.1998. Fler än 2000 FM-mål noteras också för Ari-Pekka Tuomi, Mikael Forsblom och Mikael Källman. Förutom Källman spelar också Björn Monnberg och Mikko Koskue i Bundesligan, likaledes Teddy Nordling. Raivo Laast blir 15.1.1997 första utlänning som gör 1000 FM-mål. Roman Glinkin kastar in 368 mål för SIF under säsongen 2000/01. Rainer Björklund dömer sin 406:e och sista match på våren 2000. Mona Förström, årets bollsportdomare i Finland 2003, verkar som domare i Nederländernas elitserier säsongen 1996/97, och före det har Leif Sundell dömt i Sverige.

Sparta får sitt sjunde raka dam-FM-guld under Robert Nybergs ledning 2003. Laget vinner 51 FM-matcher i rad och spelar 61 raka utan förlust runt millennieskiftet. PIF lämnar dam-FM 1994. Stundvis blir det en märkbar brist på elitlag, och 1998/99 spelas högsta serien med endast fem deltagande lag. Fortsättningsserie spelas från 1993 till 1998, och igen fr o m 2001. Den enda dam-FM utan HIFK spelas säsongen 1993/94. Barbro Österman får sin 19:e FM-medalj inomhus 1994 och lämnar

spelareliterna på våren 1995 efter 30 år på den nationella toppen. Helena Lönn spelar 511 matcher i SIF:s skjorta. Katja Nyberg väljs som första dam till årets handbollsspelare i Finland 1997 och är främst även 1998 och 1999. Av hennes totalt 1500 seriemål under säsongen 1995/96 kommer 433 i dam-FM. Bland övriga damprofiler kan nämnas Johanna Wassholm, Micaela Aarnio, Cecilia Fri och Maria Hyppönen. Landslaget för 1977 födda deltar i serien under säsongen 1995/96.

På juniorsidan byter Q, R och S namn till A-, B-, respektive C-flickor på sommaren 1993. Sparta vinner D-flickornas första FM 1994. BK-46 D-pojkar vinner både guld och silver 1996. WT är första västnyländska oldboysmästare 1995, och på våren 2011 kommer det 15:e FM-guldet till föreningen. Cuptävlingarna för juniorer upphör efter två årtionden. BK-46 herrar för hem sin elfte cupvinst 2006.

Mikael Källman vinner IHF-cupen med Wallau-Massenheim mot CSKA Minsk på våren 1992. Totalt 45-45 på två matcher, men tyskarna har fler gjorda bortamål. Följande år faller Källman och Wallau i slutsekunden i mästarcupens final mot Badel Zagreb. Monnberg förlorar cupvinnarcupfinalen 1998 med Dütenhofen Münchholzhausen mot Caja Cantabria Santander. Patrick Westerholms Kolding IF är sämre mot Nettelstedt i Citycupfinalen 1997. BK-46 besegrar hemma i mästarcupen Kolding IF (1991), Ystads IF (1992), ASKÖ Linde (1994) och Drammen (1997), men ingen av vinsterna räcker till för fortsatt avancemang. Dicken vinner färiska Vestmanna på hösten 1993 i bägge matcherna, och chockar regerande mästarna Badel Zagreb i Finland med 26-24 i andra omgången. I Zagreb skrivs hemmavinsten senare 42-27. I cupvinnarcupen 1992 vinner Atlas lettiska Maistas hemma med 29-24 efter en sextonmålsförlust tidigare i Klaipeda. Följande år krossar BK-46 slovenska Kolinka Slovan 31-9 i Karis, men ungerska Pick Szeged blir för svåra i andra omgången trots ännu en hemmavinst för västnylänningarna. HC Dennis vinner Vestmanna i bägge matcherna borta 1999, därefter faller SAD ut Åbolaget. Madeiralaget förlorar dock i matchen i Åbo, vilket blir fallet också för moldaviska Sheriff Tiraspol i bägge matcherna 2001. Åbolaget stöter därefter på patrull i form av kommande mästarna, spanska Ciudad Real. HCD är första finländska herrlag i EHF-cupen 2000. Israeliska Maccabi Qiryat Motzkin förlorar bägge matcherna i Åbo, men Prevent Slovenj Gradec har råd i andra omgången med en knapp förlust i Åbo efter en hemmavinst i Slovenien.

Spartas damer slår Bascharage i mästarcupen 1998, bägge matcherna går i Luxemburg. Därefter väntar alltför starka polska Montex Lublin i följande omgång. 1996 vinner Sparta över Dega Polisportiva Enna i cupvinnarcupen. Italienskorna förlorar bägge matcherna i Helsingfors. I åttondelsfinalen faller Sparta mot rumänska Agecom Baia Mare. HIFK/C:s damer är första finländska lag i EHF-cupen (hösten 1998) och Challenge Cup (februari 2001). 1991 är Kiffen första finländska lag i damernas IHF-cup.

Det regionala samarbetet ökar också i Nordeuropa. Sparta är med och grundar Östersjöns Handbollförbund (BSHA), där Robert Nyberg fungerar som ordförande. Spartas damer deltar också från starten 1998 i Baltiska ligan (Östersjöligan).

Herrarnas landslag deltar i VM-kvalen i januari. Hemmamatcherna 2002 för med sig idel vinster, och oavgjort borta i Georgien. Alla lagen är inom två poäng i sluttabeln, och Österrike avancerar till det andra skedet genom bättre målskillnad än Finland i de inbördes matcherna. 2004 har Finland redan vunnit två matcher mot Belgien, men oavgjort i sista matchen mot Makedonien i Kuppis Idrottshall räcker inte till. 2006 vinner Finland alla hemmamatcherna, men Österrike drar det längsta strået i gruppen. Med en uddamålsvinst borta i Litauen inleds kvalet 2008. Det förblir Finlands enda poäng i gruppen. År 2010 spelas hela gruppen i Energia Arena, efter Finlands vinst mot Storbritannien är Rumänien det starkaste laget. I EM-kvalet 2003 vinner Finland alla matcher i det första skedet. Dubbelmöte följer mot OS-fyran Serbien och Montenegro i juni. Efter endast 29-31 i baken inför 2100 ögonpar i Helsingfors Ishall blir det på midsommardagen en åttamålsförlust i Pljevlja. Lettland faller 2005 med uddamålet i Sisu Arena tack vare Ari Nurminens frikastmål på tilläggstid. Österrike-matchen spelas i Salo, och Björn Monnberg gör sin 135:e och sista A-landskamp med hemmavinsten mot Israel i Helsingfors Ishall. Bortamatchen i Raanana är Finlands allra första handbollsmatch i Asien. Österrike och Israel vidare. 2007 för med sig idel förluster, ävenså följande kvalserie 2008-09. Den första matchen 2007 är också den allra första landskampen för det självständiga Montenegro alla grenar medräknade. I juni 2010 spelas hela Finlands grupp i Tbilisi. Finland vinner Lettland och Georgien. Tärion Lettland, Finland och Italien har alla samma slutpoäng, men letterna har bästa målskillnaden i trions inbördes matcher och går vidare. 100 A-landskamper kommer också Teddy Nordling och Tommi Sillanpää upp till. Mångåriga krafter i landslaget är även Christian Segersven och Marcus Sjöstedt. Sveriges tidigare A-landslagsmål-vakt Jan Ekman spelar i 29 matcher i Finlands dress 2003-07.

Damlandslaget gör sina första EM-kvalmatcher i november 2005 i Lagos. Bland de fem förlusterna finns också ett 10-40 resultat mot Slovakien. I kvalets första skede 2009 har Finland heller inga framgångar i dubbelmötet mot Storbritannien i Britas och Liverpool. Brittiskorna vidare med sammanlagt 41-37. VM-kvalgrupperna för med sig ljuspunkter med vinst mot Bulgarien (Pljevlja 2008) och jämmtspel mot Portugal (Madeira 2010). Finland fortsätter också med deltagandet i EHF Challenge Trophy. 2004 års turnering går i Mezzocorona. 2008 står Larnaca för arrangemangen och nu det blir vinst över Färöarna i finalen. 2010 spelas Finlands grupp i Viimsi och i finalen i Ålborg försvarar laget framgångsrikt titeln med vinst över Israel. Till decenniets märkbara resultat hör också 51-14 vinsten mot Estland 20.5.2007 i Sjundeå. Jennifer Holmberg avancerar till vår meste landslagsmål-vakt. Paret Thomas och Maria Lindahl (Relander) har tidigare spelat A-landskamper, och får sina barn Filip och Anna också med i A-landslagen. Katja Nyberg blir med sitt nya hemland Norge bl a dubbel europamästare och vinner därefter OS-guld i augusti 2008 i Peking. Samma månad gör hon sin 100:e A-landskamp.

Herrningdomarna spelar sina VM-kvalgrupper i Britas, men trots vinster för 21-åringarna mot Belgien (2007) och Bulgarien (2011) blir det inget avancemang. EM-kvalen 2004 (Rennes) och 2006 (Tjechov) för med sig enbart förluster, men i april 2010 vinner 20-åringarna, också då i Britas, över såväl Estland som Schweiz och avancerar till slutturneringen tillsammans med Spanien. EM 2010 går på sommaren i Bratislava, efter vinst i placeringsmatchen mot Israel blir Finland femtonde.

Samma lag hade redan spelat i 18-åringarnas EM i augusti 2008 i Brno. Trots vinst mot värdnationen Tjeckien är Finland sextonde. Detta lag hade som Finlands första

landslag i handboll, alla åldersklasser, gått vidare via kvalspel till en stort mästerskap. Kvalgruppen hade spelats i maj i Reykjavik och efter vinster mot Turkiet och Lettland gick Finland vidare tillsammans med arrangören Island. EM-kvalen 2004 (Riga) och 2006 (Pula) genererar inga poäng, men 2010 blir det vinst mot Italien i Wagrowiec. 19-åringarna deltar på somrarna i öppna EM i Göteborg. Vinster blir det 2005 mot Estland, Slovakien, Polen, Belgien och Norge, 2007 mot Moldavien och 2009 mot Slovakien och Israel. En oavgjord match kommer både 2007 (Grekland) och 2009 (Kuwait). Åttondeplatsen 2005 är den främsta framgången i dessa tre tävlingar. Finlands första landskamper för 16-åringar går i november 2004 i Riga.

Europas olympiska dagar arrangeras för 17-åringar i juli 2009 i Tammerfors. Handbollsmatcherna, samtidigt de allra första landskamperna i Birkaland, går i D-hallen i Tampereen Messu- ja Urheilukeskus. Finland är åttonde på både pojk- och flicksidan efter fem förluster.

17-åriga flickorna deltar i EM-kvalen 2007 (Fjerritslev), 2009 (Ormoz) och 2011 (Mogilev). Det förstnämnda året för med sig en vinst mot Luxemburg. 18-åringarna deltar i juli i öppna EM i Göteborg. Vinster blir det 2008 mot Azerbajdzjan och Israel, 2010 mot Island, Portugal och Bulgarien. Kryss antecknas 2008 i Litauen-matchen. De första dusterna för 16-åringarnas flicklag går av stapeln i augusti 2008, då Estland gästas Samppalinna för en dubbellandskamp.

Tölö Sporthall är skådeplatsen i augusti 2002 när Finland arrangerar EM för 19-åriga damer. Efter sex förluster är Finland tolfte i turneringen. I EM-kvalen 2009 (Braila) och Pozega (2011) blir det vinst mot Luxemburg 2009. I 20-åringarnas VM-kval 2010 i Michalovce besegras Vitryssland.

Bägge matcherna i september 2006 i damernas EHF-cup spelas i Helsingfors. HIFK/C vinner den andra delmatchen mot Dossobuono med fem mål efter en åttamålsförlust i den första matchen. Katja Nyberg vinner cupvinnarcupen 2005 som norsk medborgare med Larvik HK.

På hösten 2005 får SIF:s herrar fortsätta i EHF-cupen efter att ha fallit ut i mästarligans kval. BK-46 radar upp fyra raka vinster på hösten 2003 i EHF-cupen, två mot Besiktas Istanbul och två mot Stord, men därefter blir Dynamo Bukarest för svåra. I cupvinnarcupen 2002 vinner HC Dennis borta mot Kehra 32-23 och går vidare mot Benfica Lissabon. Portugiserna förlorar två gånger i Caribiahallen, men därefter blir det stopp för Åbolaget mot blivande finalisterna Redbergslids IK från Göteborg. Följande höst vinner HCD mot Steaua i Åbo med endast med fyra mål och kan inte hålla försprånget i bortamatchen i Bukarest. Cocks spelar 2007 bägge matcherna i Nicosia mot Cyprus College. Efter en sjumålsförlust i första delmatchen vinner Riihimäkilaget den andra 30-29. Cocks är det första finländska laget i herrarnas Challenge Cup. Tre klara vinster i gruppspelet i Hyvinge ger LIF i följande omgång. Efter en hemmaförlust med sju mål klarar Cocks oavgjort i bortamatchen i Örebro. Cocks är dessutom tvåa i Baltiska ligan på våren 2010.

Första herrguld det går till Tavastland, när Cocks lyckas i sin 29. guldjakt 2007. Borgå är ny spelort, då Akilles FM-debuterar 2008. Kiffen lämnar högsta serien på sommaren 2003. Samma sommar får HC West Dickens FM-serieplats och når FM-brons redan första säsongen. I mars 2006 når Jan Helander 575 spelade matcher och

Roger Sjölund 439 dömda matcher. Helander, Markku Mäkinen och Igor Sachonko passerar 2000 gjorda mål. Femte finalen 2004 i Kuppis Ishall lockar 2445 åskådare. HC Dennis tar 2005 sin sjunde medalj på sju säsonger. BK-46 spelar 2006 hem sitt 20:e mästerskap. Folke Söderberg har varit med om alla som spelare eller ledare. Karislaget når 2008 sin 30:e semifinalserie i svit. I följande grundserie spelar landslaget för 1990 födda pojkar en match mot alla klubblag. Kvartsfinalerna återkommer säsongen 2008/09 efter sex års paus. Mästerskapsserien blir FM-liga på sommaren 2010, och HC West blir 2011 de första ligamästarna.

I Finlands Cup blir det långa sviter för vissa vinnarlag. Spartas damer tar 2003 sin åttonde viktoria i rad, HC Dennis herrlag vinner 2004 för femte raka året. Säsongerna 2002-04 spelas också en B-cup för herrar. Ingen division 3 för herrar arrangeras 2005-09, därefter återkommer trean som motionsserie. Damtvåan introduceras 2010, också den i motionssyfte.

Första damguld till Grankulla (GrIFK 2009) och första dammedaljen till Karis (BK-46 silver 2004). Säsongen 2001/02 får HIFK FM-silver och HIFK/C FM-brons. Maria Hyppönen spelar sin sextonde finalserie i rad på våren 2011. Tretton guld och tre silver är hennes finalsaldo från mästerskapsserien. Sparta gästar 19.3.2006 Sjundeå, och den kvartsfinalen räcker hela 85 minuter efter förlängningar. Landslagen deltar också i FM, 1983 födda säsongen 2001/02, samt 1990 födda säsongerna 2007-09. Åren 2003-05 spelas en internationell mellanserie efter grundserien med tre utländska lag. Ett av dessa lag är under den första säsongen Lettlands damlandslag för 19-åringar. Kvartsfinalerna återkommer säsongen 2005/06. Matchen 4.3.2007 Dicken-HIFK/C slutar 25-58. Dicken förlorar 25.11 samma kalenderår i Åbo med 15-64 i en match där Silja Borgarsdóttir Sandelin nätar 29 gånger. Långvariga profiler i serien är också Annette Tallqvist, Katri Koskela och Linda Olin (Johansson).

FM-serierna för första årets juniorer i klasserna C och D startar. Nu inleds utdelningen av en dubbel uppsättning medaljer varje säsong i dessa åldersklasser. De första nya pojkmästarna 2007 är BK-46 (yngre C) och GrIFK (yngre D), på flicksidan GrIFK (yngre C, 2008) samt Akilles (yngre D, 2007).

Rainer Illman och Matti Norstedt gör karriär som handbollsdomare i över femtio år. Mona Förström och Päivi Mitrunen bildar Finlands första internationella damdomarpar. Straffkasttävlingar blir möjliga i inhemska matcher, då antalet förlängningar i matcherna begränsas. IHF:s hedersmedlem Henrik Vænerberg väljs till hedersordförande i Finlands Handbollförbund.

Finlands Handbollförbund går 2011 in i sitt åttonde årtionde. Må Finlands handboll ha sina bästa år framför sig.